

saa har Grund til at nære Frygt for Automobileerne, netop fordi man saa sjælden har Lejlighed til at møde disse Køretøjer.

Der er blevet gjort gældende oppe i det andet Ting, at endnu er det kun Sportskørsel, det drejer sig om, at Automobileerne kun i ringe Grad anvendes som Nyttøkøretøjer, og det er vistnok rigtigt. Men det har sin naturlige Forklaring bl. a. deri, at Loven f. Eks. for Københavns Omegn kun tillader Kørsel paa enkelte af Amtsvejene, men ikke paa alle Amtsveje. Strandvejen er fuldstændig lukket for Kørsel med Automobile. Og naar man endvidere hindrer Automobile i at køre paa samtlige Biveje i Københavns Omegn, skulde det dog være ret mærkeligt, om Nyttøkørsel vilde have nogen som helst Mulighed for at udvikle sig. De, der køre for Fornøjelse og kun bruge Automobilet som Sportskøretøj, kunne nøjes med at køre paa enkelte bestemte Veje, det er dem for saa vidt ligegyldigt, om de køre det ene eller det andet Sted, blot de komme ud at køre i Automobil. Men de, der skulle bruge Automobilet til Nyttøkørsel, kunne ikke nøjes med at køre paa enkelte Veje. Hvis Automobileerne skulde udvikles til Nyttøkøretøjer, maa de have Adgang til alle Veje. Der er ogsaa kommet adskillige Henvendelser fra Folk, der have villet benytte Automobileerne som Forretningskøretøjer, om at faa Adgang til Vejene i Omegnen af København. Jeg erindrer, at der for ikke længe siden forelaa for alle Sogneraad i Københavns Omegn Andragender fra Københavns Telefonaktieselskab, som ønskede at kunne benytte Automobile til Ture omkring i Egnen ved Anlæg af Telefoner osv., men de bleve ikke bevilgede, og det kan vel heller ikke ske ifølge Loven, som den er. Selskabets Automobile ville i hvert Fald ikke kunne faa Lov til at komme paa Strandvejen. Ikke desto mindre anvendes Automobile her i København i stor Udstrækning af forretningsdriyende til at køre Varer omkring i Byen; og naar man vil argumentere for at bibeholde Lovens strenge Bestemmelser i Byerne og i Byernes Omegn, har man ikke Ret til at gøre det ud fra den Betragtning, at hidtil er det væsentligst et Befordringsmiddel for Sportsmænd til Lystkørsel, men ikke et Nyttøkøretøj. Jeg erkender, at der kan være rimelig Mening i at gøre Forskel mellem Land og By og bylignende Distrikter, og jeg er overbevist om, at i samme Øjeblik man lempet disse Bestemmelser for de Steder, hvor der er Grund dertil, altsaa for Byer og bylig-

nende Distrikter, ville Automobileerne blive anvendte som Nyttøkøretøjer i langt højere Grad end som Sportskøretøjer.

Her i København og i Københavns nærmeste Omegn vilde man særlig sætte Pris paa at faa Strandvejen aabnet for Automobilkørsel, og det samme gælder for Frederiksborg Amt helt op til Helsingør. Jeg har set, at Helsingør Byraad i sin Udtalelse har erklæret, at det ønsker at faa Ret til at benytte Strandvejen til Automobilkørsel og at befare den Del af Strandvejen, som ligger udenfor Helsingørs kommunale Jorder, hvor de have Lov til at benytte Automobil. Det er altsaa sikkert et almindeligt Ønske fra de fleste interesserede — det fremgaar for øvrigt ogsaa af et Andragende, der er fremkommet —, at Strandvejen maa blive aabnet for Automobilkørsel. Der har oppe i det andet Ting været stillet et Ændringsforslag i den Retning, men det lykkedes ikke at faa det gennemført, og det vil vel saa være haabløst at gøre Forsøg paa at faa det gennemført her, thi naar Landstinget ikke under den nuværende Regering kan faa sine Ønsker satte igennem, have vi ikke meget Haab om det henede.

Da dette Lovforslag kommer frem saa sent paa Samlingen — der siges jo, at vi meget snart skulle hjem —, antager jeg, at der neppe bliver Anledning til en indgaaende Drøftelse af dette Spørgsmaal, som der var første Gang, vi havde Sagen for i Folketinget, og jeg antager, der ikke vil blive nedsat Udvalg om det. Der vil altsaa ikke blive givet nogen Lejlighed til at stille Ændringsforslag, og der er vel heller ikke meget Haab om, at det skulde lykkes at faa Ændringer gennemførte, vi maa saa nøjes med at haabe paa bedre Tider. Men jeg vil slutte med at udtale Ønsket om, at næste Gang — og i den Retning aabner jo Lovforslaget en Mulighed for, at det ikke kommer til at vare saa meget længe — vil man gaa den Vej, at man sætter forskellige Bestemmelser og Betingelser for de forskellige Dele af Landet, saaledes at man kan faa mere Frihed der, hvor man ønsker mere Frihed, og saaledes, at man imødekommer dem ude paa Landet, som ere mere ængstelige end Folk i København og Omegn.

Formanden: Jeg skal her foreløbig afbryde Forhandlingen om den foreliggende Sag.

Fra Landstingets Formand har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget Meddelelse om, at Landstinget i Dag har ved-